

[Hagen Hagensen]

også gøre – men ingen kan forlange, at de skal gøre det med en identifikationskode.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Af hensyn til den offentlighed, der er i denne sag, vil jeg gerne have sagt, at hr. Hagen Hagensen ikke skal fremstille det her fra talerstolen, som om socialdemokratiet ikke er interesseret i på den yderste måde at sikre privatlivets fred og sikre borgerne. Men når hr. Hagen Hagensen taler om tavshedsretten i kommunerne over for borgerne, må jeg bare stille spørgsmålet: hvad så med alle de andre kommunale forvaltningsområder, hvor oplysninger i registre gives til anden offentlig myndighed?

Må jeg i øvrigt sige, at jeg er helt enig med hr. Hagen Hagensen i, at det er et følsomt område, men der skal bare ikke være nogen som helst tvivl om, at vi er lige så interesserede som hr. Hagen Hagensen i, at der er den størst mulige sikkerhed for borgerne også på dette område.

Holm (V):

Dette er ikke alene et spørgsmål om statistik og økonomi, men også om, hvorvidt de centrale myndigheder skal have ret til at tvinge kommunerne til noget, de ikke ønsker at gøre. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren om, hvad han har ment med udtalelserne til Sjællands Tidende den 9. februar i år, hvor ministeren har udtalt, at fristen er sat til den 1. marts og det ikke kan være rimeligt, at man fra centralt hold skal drage andre konsekvenser for at få loven opfyldt også af kommunalbestyrelserne.

Jeg vil gerne vide, hvilken lovhjemmel eller lov der tænkes på, for det er jo tilsyneladende et spørgsmål om, at man fra centralt hold tvinger kommunerne til at afgive bi-standsoplysninger vedhæftet det fulde CPR-nummer. Hvilken lov vil ministeren henvise til?

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

I mit første svar henviste jeg til § 6 i loven om Danmarks Statistik. Når hr. Holm taler om at tvinge kommuner, må jeg bede hr. Holm om at undersøge, i hvilket omfang folketinget tvinger kommuner i al almindelighed. Det, jeg udtalte, var, at jeg kan ikke finde det rimeligt, at privatpersoner skal være

ringere stillet over for loven end kommunalbestyrelser og offentligt folkevalgte. De offentligt folkevalgte burde stille sig i første række, når det drejer sig om at opfylde lovens bestemmelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

4) Til **indenrigsministeren** af:

Jens Peter Jensen (V):

»Vil ministeren overveje at søge gennemført en ændring af den kommunale valglov, således at ingen valgbar person mod sin vilje er pligtig at modtage valg til en kommunalbestyrelse?«

(Spm. nr. 513).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge kommunalvalgloven er – med få undtagelser – enhver valgbar pligtig at modtage valg til kommunalbestyrelsen. Medlemskab betragtes således som borgerligt ombud. I Svendborg kommune har et fornødent antal stillere indleveret en upolitisk liste med kommunens stadsingeniør og byplansekretær som kandidater. Formålet er at gøre de pågældende inhabile til at behandle sager i kommunalbestyrelsen, som hører under deres embedsomsråde. De to embedsmænd beder så mindeligt vælgerne om ikke at stemme på dem. Men der er mange spøgefugle i Svendborg, så det kan ikke udelukkes, at den ene eller begge kandidater vælges. Men selv om ingen af dem opnår valg, er der tale om for raffineret udnyttelse af begrebet borgerligt ombud. Dette begreb må vel siges at høre en svunden tid til. I hvert fald viser det store antal lister og kandidater, at der ikke er mangel på kandidater, som frivilligt lader sig opstille til kommunalvalg. Der bør ske en modernisering af den kommunale valglov, idet det ikke kan være fremmende for folkestyret, at der som i det omtalte tilfælde åbenlyst gøres grin med folkestyrets regler og begreber, ligesom det ikke kan betragtes som demokratisk at påtvinge en borger medlemskab af en kommunalbestyrelse imod den pågældendes egen vilje.

Jens Peter Jensen (V):

Den aktuelle baggrund for spørgsmålet er, at man i Svendborg, hvor der er mange spø-